

De mus vliegt waar de condor niet durft

Peter Van den Begin schittert in koningsdrama 'Risjaar Drei'

Sommige mensen krijgen dingen in de schoot geworpen, anderen moeten ervoor vechten. Zo oneerlijk is het leven nu eenmaal. De kreupele Risjaar is zo'n vechter. Vastberaden om op een dag de troon van zijn broer te bestijgen. MAGALI DEGRANDE

T 'Risjaar Drei' toert nog door Vlaanderen en Nederland tot en met zaterdag 22 april. ★★★★★

Het koningsdrama *Richard III* is Shakespeare zoals we hem kennen: ethiek is maar een futiel detail. Er vloeit bloed en nog geen klein beetje. Toch is het geen toeval dat Olympique Dramatique net dit koningsdrama koos om op scène te brengen. *Risjaar Drei* (rol voor Peter Van den Begin) heeft zijn fysiek niet helemaal mee: zijn been sleept achter hem aan, zijn schouders staan niet helemaal recht. Quasimodo, noemen ze hem.

Een gevecht op een slagveld is al bij voorbaat verloren. Maar een mus vliegt waar een condor niet durft te gaan. En dus gooit de onversaagde kreupele het over een andere boeg. Die van

de taal en het gefleem. Hij wacht een zwak moment af en slaat dan toe. Met het woord als sterkste wapen.

Dat uitgangspunt was voor Olympique Dramatique het perfecte excuus om de swingende, vloekende taal van Lanoye en Perceval, destijds op papier gezet in 1998 voor *Risjaar Modderfokker den Derde*, nog eens van onder het stof te halen.

Peter Van den Begin maakt het zich allemaal eigen. Wonderlijk hoe de koning die hij neerzet als dag en nacht verschildt van zijn eerdere koningsrol dit jaar, die van de stijve maar nochtans ook gesmaakte Nicolas de derde in de film *King of the Belgians*.

Onder een felbegeerde, metalen reuzenkroon die op barsten staat en die als een zwaard van Damocles boven de scène

zweeft, doet Van den Begin veel meer dan een machtsbeluste gladder aal neerzetten. Hij is Risjaar.

Als hij het publiek inlicht over de komedie die hij speelt en de quatsch die hij de andere lieden van het hof nog zal verkopen om zijn zin te krijgen, pauzeert hij even om dan knipogend te verkondigen: "Ik zen toch ne goeien acteur, hé." Op zo'n moment kunnen wij alleen maar knikken. Risjaar is een komedi-

Risjaar is een komediant. En Peter Van den Begin is uitermate geknipt om hem te spelen

ant. En Van den Begin is uitermate geknipt om hem te spelen. Ook jong talent Jonas Vermeulen mag best opgemerkt worden. Hij speelde vorig jaar nog Van den Begins zoon in de tv-reeks *Den Elfde van den Elfde* en verbeeldt in deze voorstelling de onschuld die tegenover de wreedheid van Risjaar staat. Vermeulen is naast acteur ook muzikant en nam, als benjamin van de bende, de verantwoordelijkheid op zich voor

twee a capella gezongen stukken in de voorstelling. Knap, al maakt gezang deze Shakespearebewerking misschien ook weer softer dan ze bedoeld was. Hoe bloederig Shakespeare ook mag zijn, en hoe vetig Olympique Dramatique het eerder al speelde: in deze voorstelling blijft dat grotendeels achterwege. Het gruwelijkste stuk uit het verhaal, de moord op Risjaars twee neefjes, blijft zo buiten beeld. Maar net als we ons de bedenking maakten dat het toch wat stouter mocht, steekt Van den Begin weer zo'n heerlijk slijmerig en smerig betoog af, dat we dit graag door de vingers zien.

De beste mannelijke bijrol, niet alleen van dit stuk, maar misschien wel van dit seizoen, gaat zonder twijfel naar Jan Decler, de oeracteur die de voorbije valentijnsdag 71 werd. Hij duwt lijdzaam het platform met de troon op en af, knoopt geduldig het hemd van Van den Begin, en laveert moeiteloos tussen rollen van Margaretha – de uitzinnige weduwe van de vorige koning (mét hakbijl), en die van Risjaars huurmoordenaar – ongetwijfeld een knipog naar *De Zaak Alzheimer*. Zelden iemand meer zien glunderen. Zelden iemand meer op zijn plaats gezien op een podium.

Peter Van den Begin speelt niet gewoon een rol, hij is Risjaar.

ART VAN DER BEEK

Het Nieuwsblad/Antwerpen 18/02/2017, bladzijden 36 & 37

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Nieuwsblad/Antwerpen

